

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 27. S. Alexander Acemetarum Fundator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

num imponat, & sanabitur! fecit S. Au-
gustinus sine dilatione, quod poscebatur,
& ægrotus, sanitate recepta, domum abiit.

Idem Possidius Catalogum operum S. Au-
gustini tam librorum, quam sermonum,
& Epistolarum nobis reliquit, quæ nu-
mero mille triginta sunt; & nihilomi-
nus fatetur, non nulla suam effugisse in-
dustriam. Aliqua enumerantur, quæ ad
nos usque non pervenerunt.

§. XXVII.

S. Alexander Acemetum Fundator.

Sub id tempus Constantinopoli e vivis
excessit S. Alexander, celeberrimus
instituti Acemetum Fundator. In Asia
minore, familia nobili natus, & Const-
antinopoli litteris imbutus, inter Ministros
in Palatio Imperatoris adlectus est. At
brevis rerum mundanarum tœdium sub-
iit, quod S. Scripturæ lectio non parum
auxit. Abdicato munere, bonisque in
pauperes sparsis, in Syriam venit, ubi
vitam Monasticam sub Disciplina Abba-
tis Eliæ, ejus fama attractus, amplexus
est. Postquam ibi per annos quatuor
fuiſſet moratus, ut Prophetam Eliam i-
mitaretur, in desertum secessit, ibique
annis septem perseveravit. Per illud
tempus Rabbulam, vicinæ urbis Præfe-
ctum, pluresque alios Gentiles conver-
tit; hi Alexandrum in Episcopum sibi
dari

vit. Boll. 15.
Jan.

Sæculum V.
A. C. 430. dari cupiebant, cumque portas Civitatis custodirent, ne evaderet, ipse quosdam exoravit, ut se in sporta per murum dederent. Rabbula post suam conversionem, servis suis libertatem, Bona pauperibus donavit; ipse in solitudinem secedens, vitam Anachoreticam duxit. Post hæc inde protractus, in Episcopum Edessæ, quæ erat Mesopotamiæ Metropolis, ordinatus est. Uxor ejus sua ex parte Deo se consecravit, & ædificato Monasterio, ibi seipsam, filias quoque, & ancillas includens, reliquos vitæ dies sancte transegit.

Alexander ab illa urbe, ubi Episcopus deposcebatur, fugiens, cum per biduum in deserto ambulasset, venit ad quemdam locum, quem sibi triginta latrones in receptaculum delegerant. Ipse a Deo precibus flagitavit, ut sibi eorum animas donaret; Dux illius cohortis primus conversus est, & exacto octiduo, postquam fuisset baptizatus, defunctus est vita. Cæteri quoque, baptizati, specum latronum in Monasterium mutarunt, seque Superiori, quem Alexander designavit, subjecerunt.

His relictis, Alexander Monasterium in Euphratis ripa condidit, Deumque per annos tres oravit, ut ibi Psalmodiæ nunquam interruptæ Auctor esse posset. Interim ejus Cœnobium numero ita excrevit,

vit, ut ad quatuor centum Monachi, e ^{Sæculum V.}
 diversis nationibus, Syris, illius Regio- ^{A.C. 430.}
 nis indigenis, Græcis, Latinis, Ægyptiis
 numerarentur; hos in plures Choros di-
 visit, qui sibi invicem succedentes conti-
 nuo officium Divinum celebrabant. Hoc
 ejusmodi usus exemplum primum habe-
 mus. Monachi S. Alexandri paupertate-
 tem rigide servabant, unica cuilibet erat
 tunica, nec copiosior, quam quæ singulis
 in diem sufficeret, annona; si quid super-
 erat, pauperibus dabatur, & nihil repo-
 nebatur in crastinum.

Annos viginti in hoc Monasterio pe-
 nes Euphratem moratus Alexander, sep-
 tuaginta ex suis Discipulis elegit, qui Gen-
 tibus fidem prædicarent; centum quin-
 quaginta alios assumpsit, qui se in eremum
 sequerentur, reliquos in Monasterio sub
 Trophimi Regimine reliquit. Alexander ^{Sup. XXI.}
 olim Antiochiæ fuerat, & magno zelo se- ^{§. 47.}
 se opposuerat, cum Porphyrius anno 404.
 intruderetur. Rediit in hac urbem post
 annos viginti, Theodosio Episcopo, co-
 mitantibus Magistrum Discipulis, sed
 cum Episcopi animum alii contra eum
 occupassent, ipso jubente, ejectus est.
 Verosimile est, quod Alexandrum Euchri- ^{Sup. XIX.}
 tarum, aut Massalianorum sectatorem ^{§. 25.}
 crediderit, quod preces ejus continuæ,
 vita vagabunda, & Regio, unde advenie-
 bat, suspectum fecerint. Clericus ali- ^{S. Alexan-}
 quis, ^{der,}

Sæculum V.
A. C. 430. quis, cui nomen Malchus, quibusdam Lai-
cis comitantibus, & ab Episcopo iussus,
venit, ut Alexandrum expelleret, & viro
infixit alapam; Alexander, presso iracun-
diæ motu, nihil aliud dixit, quam illa Ev-

Joan. 18. angelii verba: *erat nomen servo Malchus.*

10. Populus, qui Alexandrum, tanquam Pro-
phetam venerabatur, ejus defensionem
suscepit, & Malchus fugere coactus. Ni-
hilominus Alexandro Antiochia exceden-
dum fuit, urbis Præfecti jussu, qui eum
Calcidem cum suis Discipulis relegavit.
Cum Mendici centones induisset, ad
quoddam Monasterium, quod Chrithen
dicebatur, venit, & valde miratus est,
quod ibi Psalmodiam perpetuam secun-
dum suum institutum inveniret; & judi-
cavit, quod res erat, hanc domum ab
aliquo Discipulorum suorum conditam.

Tandem relicta Syria, cum viginti
suorum Monachorum Constantinopolim
rediit, ibique Monasterium prope Ecclē-
siam S. Mennæ extruxit. Brevi tempo-
ris intervallo ferme trecenti Monachi
congregati ex diversis linguis, Græci, La-
tini, Syri, omnes Catholici, & quorum
multi in aliis Monasteriis jam fuerant ver-
sati. Hos in sex Choros divisit, qui Lau-
des Divinas alternatim, alii aliis succe-
dentes cantabant, ita ut in hoc Monaste-
rio diu noctuque, & horis singulis lau-
daretur Deus. Inde ipsis nomen: Ace-
metes,

metes, *Acoimetai*, quod græce vigilantes significat, seu homines, nunquam dormientes, quia semper una Communitatis illius pars vigilabat. Cum non laborarent, nec alia bona, quam libros suos, possiderent, omnes mirabantur, unde sustentari possent, atque inde suspicio in eos cadebat, esse Secta Massalianos. Alexander bis custodia traditus; cogere voverunt, ut Psalmodiam perpetuam interrumperet: ejus Discipuli in illa, unde venerant, Monasteria dimissi, ipse libertati redditus, quod crederent, solum remansurum; at eadem die, qua e custodia exiit, Monachi ejus, ad Magistrum redeuntes, Psalmodiam restaurarunt. Cum ipsis Alexander ad ostia Ponti Euxini profectus, Monasterium fundavit, ibique circa annum 430. rebus humanis ereptus est.

§. XXVIII.

Altera Nestorii ad Papam Epistola.

Sub finem mensis Nov. anno 430. & post Concilii Ephesini convocationem, Nestorius ad S. Coelestinum Papam epistolam dedit in hæc verba: *Comperi, Venerabilem Cyrillum, Episcopum Alexandrinum, accusationibus, quæ nobis contra eum oblata, territum, quærevit modum, quo judicium S. Concilii quod ad accusationes contra ipsum discutiendas celebrabitur, declinet,*

Sæculum V.
A. C. 430.

*Nil ap. Vas
les. in Theod.
IV. c. II.*

*ap. Mercat.
Garn. p. 80.*